

OTROS TEXTOS DE APOLODORO CON GLOSARIO.

Odiseo y las sirenas

Ἀπολλόδωρος Βιβλιοθήκη (E 18,19)

καὶ τὴν νῆσον παρέπλει τῶν Σειρήνων. αἱ δὲ Σειρήνες ἦσαν Ἀχελώου καὶ Μελπομένης μιᾶς τῶν Μουσῶν θυγατέρες, Πεισινόη Ἀγλαόπη Θελξίεπεια. τούτων ἡ μὲν ἐκιθάριζεν, ἡ δὲ ἤδεν, ἡ δὲ ἠΐλει, καὶ διὰ τούτων¹ ἔπειθον καταμένειν τοὺς παραπλέοντας.

εἶχον δὲ ἀπὸ τῶν μηρῶν ὀρνίθων μορφάς. ταύτας παραπλέον Ὀδυσσεύς, τῆς ᾠδῆς βουλόμενος ὑπακοῦσαι², Κίρκης ὑποθεμένης³ τῶν μὲν ἐταίρων τὰ ὄτα ἔβυσε κηρῶ, ἑαυτὸν δὲ ἐκέλευσε προσδεθῆναι τῷ ἴστῳ. πειθόμενος δὲ ὑπὸ τῶν Σειρήνων καταμένειν ἠξίου λυθῆναι, οἱ δὲ μᾶλλον αὐτὸν ἐδέσμευον, καὶ οὕτω παρέπλει.

Notas: 1.διὰ τούτων: “por medio de estas habilidades”. 2 ὑπακούω: rige genitivo.3 ὑποθεμένης: participio de aoristo medio de ὑποτίθημι .

Glosario

Ἀγλαόπη, ης Agláope

ᾄδω cantar

ἄξιόω pedir, rogar

αὐλέω tocar la flauta

Ἀχελώος-ου Aqueloo

βούλομαι querer

βύω llenar, tapar

δεσμέω atar, encarcelar

εἶμί ser, estar, haber, existir

εἷς-μία-ἓν uno

ἐταῖρος-ου compañero, amigo

ἔχω tener

Θελξίεπεια-ας Telxiepia

θυγάτηρ-τρὸς hija

ἴστος -οῦ mástil de un barco

καταμένω quedarse, permanecer

κελεύω rogar, invitar, ordenar

κηρός, οῦ cera

Κίρκη, ης Circe

λύω soltar, desatar [med.]soltar

μηρός-οῦ muslo

μορφή-ῆς forma, figura

μουσα-ης Musa

νῆσος-ου isla

ὄρνις-ιθος pájaro, ave, pollo,gallina

οὕτω así

παραπλέω pasar navegando;

πείθω persuadir, convencer

Μελπομένη,ηςMelrómene

Ὀδυσσεύς , ἕως Odiseo

Πεισινόη , ης Pisíone

προσδέω unir, atar

Σειρήνες Sirena

ὑποτίθημι poner debajo, sugerir

χέω verter, derramar

ᾠδή-ῆς canto

La castración de Urano

Ἄπολλόδωρος Βιβλιοθήκη (A 1, 4)

ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφέντων¹ παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι² τῷ πατρί, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνω. οἱ δὲ Ὀκεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται³, καὶ Κρόνος ἀποτεμών⁴ τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησεν⁵. ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ρέοντος αἵματος ἐρινύες ἐγένοντο⁶: Ἄληκτώ, Τισιφώνη, Μέγαιρα. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες⁷ τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον⁸ ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνω παρέδοσαν⁹.

Notas: 1. ριφέντων: participio de aoristo pasivo de ρίπτω. 2. ἐπιθέσθαι: infinitivo de aoristo de ἐπιτίθημι. 3. ἐπιτίθενται: 3ª plural del presente de indicativo de ἐπιτίθημι. 4. ἀποτεμών: participio de aoristo de ἀποτέμνω. 5. ἀφίησιν: 3ª persona del singular del presente de indicativo de ἀφίημι. 6. ἐγένοντο: aoristo de γίγνομαι. 7. ἐκβαλόντες: participio de aoristo de ἐκβάλλω. 8. ἀνήγαγον: aoristo de ἀνάγω. 9. παρέδοσαν: 3ª plural del aoristo activo de παραδίδωμι.

Glosario

ἀγανακτέω: irritarse, enojarse	ἐρινύς -ύος, ἤ: furias o erinias
ἀδαμάντινος-η-ον: de acero, duro como el acero	θάλασσα-ης, ἤ: mar
ἀδελφός-οῦ, ὁ: hermano	καταταρταρόω: arrojar al Tártaro
αἰδοῖον ου, τὸ: genitales, testiculos	Κρόνος -ου, ὁ: Crono
αἷμα-ατος, τό: sangre	Μέγαιρα -ας, ἤ: Megera
Ἄληκτώ -οῦς, ἤ: Alecto	παῖς-παιδός, ὁ, ἤ: hijo -a
ἀνάγω: subir, conducir hacia arriba	παραδίδωμι: dar, entregar
ἀποτέμνω: cortar	πατήρ-πατρός, ὁ: padre
ἀπωλεία -ας, ἤ: destrucción	πείθω: convencer
ἄρπη -ης, ἤ: hoz	ρέω: fluir
ἀρχή-ῆς, ἤ: poder	ρίπτω: arrojar
ἀφίημι: lanzar, arrojar, tirar	σταλαγμός-οῦ, ὁ: gota
Γῆ, Γῆς, ἤ: Gea	Τάρταρος -ου: Tártaro
γίγνομαι: nacer, originarse, surgir	Τισιφώνη -ης, ἤ: Tisífone
δίδωμι: dar	Τιτάν -ἄνος, ὁ: Titán
ἐκβάλλω: echar fuera, expulsar	χωρίς: excepto
ἐπιτίθημι: atacar	Ὀκεανός -οῦ, ὁ: Océano

Prometeo: el robo del fuego

Ἀππολόδωρος Βιβλιοθήκη (A, 7, 1)

Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν¹ αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. ὡς δὲ ἦσθετο² Ζεὺς, ἐπέταξεν³ Ἡφαίστῳ τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωθῆναι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ἐν δὴ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο⁴ καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος αὐτῷ ἐνέμετο τοὺς λοβοὺς τοῦ ἥπατος ἀξαναμένου διὰ νυκτός. καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος⁵ ἔτινε δίκην ταύτην, μέχρις⁶ Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν.

Notas: 1. ἔδωκεν: aoristo de δίδωμι. 2. ἦσθετο: 3ª singular del aoristo de αἰσθάνομαι. 3. ἐπέταξεν: 3ª singular del aoristo indicativo activo de ἐπιτάσσω. 4. ἐδέδετο: 3ª del singular del pretérito pluscuamperfecto pasivo de δέω. 5. κλαπέντος: participio de aoristo pasivo de κλέπτω. 6. μέχρις: conjunción subordinada adverbial de tiempo: “hasta que”.

Glosario

ἀετός-ου, ὄ: aguila	Καυκάσος, -ου (ὄ): el Cáucaso
αἰσθάνομαι: percibir, darse cuenta, sentir	κλέπτω: robar
ἀνθρώπος, -ου, (ὄ): hombre, raza humana	κρύπτω: ocultar, esconder
ἀριθμός, -οῦ (ὄ): número, cantidad elevada	λάθρα (con valor adverbial) “en secreto”
ἀυξάνω: crecer	λοβός-οῦ, ὄ: lóbulos
ἀυχέω: jactarse	λύω: desatar, liberar
γῆ, -ῆς (ῆ): tierra	νάρθηξ –ηκος, ῆ: caña
δηλόω: explicar, mostrar	νέμω: devorar
δέω (1): atar, encadenar	νύξ-νυκτός, ῆ: noche
δίκη, -ης (ῆ): castigo, pena	ὄρος –ους (-εος), ὄ : montaña, monte
δίδωμι: dar, ofrecer	πλάσσω (-ττω): dar forma, modelar
ἐπιτάσσω (-ττω): ordenar, mandar	Προμεθεύς, -έως (ὄ): Prometeo
ἔτος, -ους (τό): año	προσηλώω: clavar
ἐφιπταμαι: volar hacia (con dativo); caer sobre	πῦρ-πυρός, τό: fuego
Ζεὺς, Διὸς (ὄ): Zeus	Σκυθικός, -ῆ, -όν: escita, de Escitia
ἡμέρα, -ας (ῆ): día	σῶμα-ατος, τό: cuerpo
ἥπαρ, ἥπατος (τό): hígado	τίνω: expiar, cumplir
Ἡρακλῆς, -έους (ὄ): Heracles	ὔδωρ, ὕδατος, τό: agua
Ἡφαίστος, -ου (ὄ): Hefesto	

Bodas de Zeus y Metis; amenaza y descendencia

Ἀπολόδωρος Βιβλιοθήκη (Α,3, 6)

[...] μίγνυται δὲ Ζεὺς Μῆτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἔγκυον καταπίνει φθάσας, ἐπεὶπερ ἔλεγε γεννήσειν παῖδα μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται. τοῦτο φοβηθεὶς κατέπιεν¹ αὐτήν· ὡς δ' ὁ τῆς γεννήσεως ἐνέστη² χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει Προμηθέως ἢ καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς, ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος, Ἄθηνᾶ σὺν ὅπλοις ἀνέθορεν³.

Notas: 1. 3ª persona del aoristo indicativo activo de καταπίνω. 2. 3ª persona del singular del aoristo indicativo activo de ἐνίστημι. 3. 3ª persona del aoristo indicativo activo de ἀναθρόσκω.

Glosario

Ἄθηνᾶ, -ᾶς (ἡ) : Atenea

ἄλλος, -η, -ον: otro

ἀναθρόσκω: saltar

γίγνομαι: estar; nacer; llegar a ser

γεννάω: engendrar

γέννησις, -εως (ἡ): parto

δυνάστης-ου (ὁ) : dueño

ἔγκυος, -ον: embarazado

ἐνίστημι: llegar

Ζεὺς, Διὸς (ὁ): Zeus

Ἡφαίστος, -οῦ (ὁ): Hefesto

ἰδέα, -ας (ἡ): forma

καταπίνω: devorar

κεφαλὴ, -ῆς (ἡ): cabeza

κόρη, -ης (ἡ): muchacha

κορυφή, -ῆς (ἡ): coronilla

λέγω: decir, predecir

μέλλω: “ir a” + infinitivo.

μεταβάλλω: cambiar, convertirse

Μῆτις, -ιδος (ἡ): Metis

μίγνυμι: en voz media “yacer con” + dat.

ὄπλον, -ου (τό): armas, armamento

οὐρανός, -οῦ (ὁ): cielo

παῖς, παιδός (ὁ, ἡ): hijo,-a; niño, -a

πέλεκυς, -εως (ὁ): hacha

πλήσσω (-ττω): golpear

ποταμός, -οῦ (ὁ): río

Προμηθεύς, -έως (ὁ): Prometeo

συνέρχομαι: unirse

Τρίτων, -ωνος (ὁ): Tritón

φθάνω: darse prisa

φοβέω: tener miedo, temer

χρόνος, -ου (ὁ): momento

Nacimiento de Hefesto

Ἀπολόδωρος Βιβλιοθήκη (Α,3, 5)

Ἥρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαιστον· ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. ῥίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς Ἥρα δεθείσῃ βοηθοῦντα· ταύτην γὰρ ἐκρέμασε¹ Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου χειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἐλὼν² ἔπλει. πεσόντα³ δ' Ἥφαιστον ἐν Λήμνῳ καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις διέσωσε⁴ Θέτις.

Notas: 1. 3ª persona del aoristo indicativo activo de κρεμάννυμι. 2. participio aoristo activo de αἰρέω. 3. participio aoristo activo de πίπτω. 4. 3ª persona del singular del aoristo indicativo activo de διασώζω.

Glosario

αἰρέω: conquistar

βάσις, -εως (ῆ): pie

βοηθέω: ayudar a (+dat.)

γεννάω: engendrar

δέω: atar

διασώζω: curar

ἐπιπέμπω: enviar contra (+dat.)

εὐνή, -ῆς (ῆ): esposo

Ζεὺς, Διὸς (ὀ): Zeus

Ἥρα, -ας (ῆ): Hera

Ἡρακλῆς, -έους (ὀ): Heracles

Ἥφαιστος, -ου (ὀ): Hefesto

Θέτις, -ιδος (ῆ): Tetis

Άρtemis y Apolo

Ἄπολλόδωρος Βιβλιοθήκη (Α,4, 1)

... Ἄρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα παρθένος ἔμεινεν, Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Ὑβρεως ἦκεν εἰς Δελφοὺς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος· ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφεις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν¹ ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελών² τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

Notas: 1. infinitivo aoristo de παρέρχομαι. 2. participio aoristo activo de ἀναιρέω.

Glosario

ἀναιρέω: matar

Ἀπόλλων, -ονος (ὁ): Apolo

Ἄρτεμις, -ιδος (ἡ): Άrtemis

ἀσκέω: dedicarse a (+ acus.)

Δελφοί, -ῶν (οἱ): Delfos

Ζεὺς, Διός (ὁ): Zeus

ἦκω: llegar

Θέμις, -ιδος (ἡ): Temis

θήρα, -ας (ἡ): caza

κώλυω: impedir

μανθάνω: aprender

μαντεῖον, -ου (τό): oráculo

μαντική, -ῆς (ἡ): el arte adivinatorio

μείνω: permanecer

ὄφεις, -εως (ὁ): serpiente

Πάν, -ὸς (ὁ): Pan

παραλαμβάνει: tomar para sí

παρέρχομαι: acercarse

παρθένος, -ου (ἡ): doncella

Πύθων, -ωνος (ὁ): Pitón

Ὑβρις, -εως: Hibris

φρουρέω: vigilar

χάσμα, -ατος (τό): sima

χρησμοδέω: vaticinar

Acrisio manda arrojar al mar a su hijo Perseo por temor a un oráculo

Ἀπολόδοτος Βιβλιοθήκη (B 4,1)

Ἄκρισίῳ δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἄρρῆνων χρηστηριαζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ¹. δείσας δὲ ὁ Ἄκρισιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον τὴν Δανάην ἐφρούρει. ταύτην μὲν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν, ἔφθειρε² Προῖτος, ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνιοί φασι, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρῦεις³ κόλπους συνῆλθεν⁴. αἰσθόμενος δὲ Ἄκρισιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον⁵ Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι⁶, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριπεν εἰς θάλασσαν.

Notas: 1. ἀποκτενεῖ: futuro activo de ἀποκτείνω. 2. ἔφθειρε: tema de aoristo de φθείρω. 3. εἰσρῦεις: participio de aoristo pasivo de εἰσρέω. 4. συνῆλθεν: tema de aoristo de συνέρχομαι. 5. γεγεννημένον: participio de perfecto del verbo γεννάω, funciona como participio predicativo con verbo de percepción (αἰσθάνομαι). 6. ἐφθάρθαι: infinitivo de perfecto pasivo de φθείρω.

Glosario

αἰσθάνομαι: darse cuenta, enterarse

Ἄκρισιος-ου, ὁ: Acrisio

ἀποκτείνω: matar

ἄρρην-εν [-ενος]: varón, masculino

βάλλω: lanzar, meter

γεννάω: ser hijo, nacer

γένεσις-εως, ἡ: nacimiento

γῆ, γῆς, ἡ: tierra

γίγνομαι: nacer

Δανάη-ης, ἡ: Dánae

δείδω: temer

ἔνιοι-αι-α: algunos

εἰσρέω: deslizarse

Ζεὺς, Διὸς, ὁ: Zeus

θάλαμος-ου, ὁ: morada

θάλασσα-ης, ἡ: mar

θεός-οῦ, ὁ: dios, divinidad

θυγάτηρ-τρὸς, ἡ: hija

κατασκευάζω: preparar

κίνεω: surgir, producirse

κόλπος-ου, ὁ: vientre, regazo

λάρναξ-ακος, ἡ: arca, urna

λέγω: decir, contar

μεταμορφόω: transformar

ὅθεν: por lo cual

ὀροφή-ης, ἡ: techo

παῖς-παιδός, ὁ: hijo, niño

Περσέυς-εως, ὁ: Perseo

πιστεύω: creer, confiar en

Προῖτος-ου, ὁ: Preto

ρίπτω: arrojar

στάσις-εως, ἡ: enfrentamiento, revuelta

συνέρχομαι: unirse sexualmente, seducir

ὕστερον: después, más tarde

φημί: decir; φασί dicen, φησί dice

φθείρω: seducir

φρουρέω: vigilar

χαλκός - α- ον: de bronce

χρηστηριάζω: consultar un oráculo

χρυσός-οῦ, ὁ: oro

Perseo se enfrenta a las Gorgonas

Ἀπολόδοτος Βιβλιοθήκη (B 4,2)

ἦσαν δὲ αὐταὶ Σθενὼ Εὐρυάλη Μέδουσα. μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη¹. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας² φολίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο. τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ἐπιστὰς³ οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος⁴ καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνας ἔβλεπεν, ἐκαρτομήσεν αὐτήν. ἀπομηθείσης⁵ δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνας ἐξέθορε⁶ Πήγασος πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ· [B 4,3] τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος.

Notas: 1. ἐπέμφθη: aoristo pasivo de πέμπω. 2. περιεσπειραμένας: participio de perfecto medio-pasivo de περισπειράω. 3. ἐπιστὰς: participio de aoristo de ἐφίστημι. 4. ἀπεστραμμένος: participio de perfecto medio-pasivo de ἀποστρέφω. 5. ἀπομηθείσης: participio de aoristo pasivo del verbo ἀπομήγω= ἀποτέμνω. 6. ἐξέθορε: tema de aoristo de ἐκθρόσκω.

Glosario

Ἀθηνᾶ-ας, ἡ: Atenea

ἀποστρέφω: volverse, girarse

ἀποτέμνω: cortar

ἀσπίς-ίδος, ἡ: escudo

βλέπω: mirar, ver

γεννάω: nacer, ser hijo

Γηρυόνος-ου, ὁ: Gerión

Γοργών-ονος, ἡ: Gorgona

δράκων-οντος, ὁ: serpiente

εἰκόν-ονος, ἡ: imagen, figura

εἶμι: ser, estar, haber, existir, hallarse

ἐκθρόσκω: surgir, saltar fuera

Εὐρυάλη-ης, ἡ: Euriale

ἐφίστημι: colocarse junto a (+dat)

ἔχω: tener

θνητός-ή-όν: mortal

ἵππος-ου, ὁ: caballo

καρτομέω: decapitar

κατευθύνω: dirigir, guiar

κεφαλή-ῆς, ἡ: cabeza

κοιμάω: acostarse, dormir

λίθος-ου, ὁ: piedra

Μέδουσα-ας, ἡ: Medusa

μέγας-μεγάλη-μέγα: grande

μόνος-η-ον: solo, único

ὀδούς-οντος, ὁ: diente

ὄραω : ver, mirar

πατήρ-πατρός, ὁ: padre

πέμπω: enviar

περισπειράω: envolver, rodear

Περσεύς-εως, ὁ: Perseo

πέτομαι: volar

Πήγασος-ου, ὁ: Pegaso

ποιέω: hacer, convertir

Ποσειδῶν-ος, ὁ: Posidón

πτέρυξ-υγος, ὁ: ala

πτηνός-ή-όν: alado

Σθενὼ: Esteno

σῦς-σύος, ὁ, ἡ: cerdo, jabalí

ὑφίστημι: (prop. ponerse debajo de) 1) soportar algo. 2)

prometer algo

φολίς -ίδος, ἡ: escama

χαλκός - α- ον: de bronce

χείρ-χειρός, ἡ: mano

χέω: verter, derramar

Χρυσάωρ-ορος, ὁ: Crisaor

χρῦσεος-α-ον: de oro

Heracles, en un rapto de locura inducida por Hera, mata a sus propios hijos

Ἀπολόδοτος Βιβλιοθήκη (4, 12)

μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη¹ αὐτῷ κατὰ ζῆλον Ἴηρας μανῆναι², καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν³ καὶ τῶν Ἴφικλέους δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν καθαίρεται μὲν ὑπὸ Θεσπίου, παραγενόμενος⁴ δὲ εἰς Δελφοὺς πυνθάνεται⁵ τοῦ θεοῦ ποῦ κατοικήσει. ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἴηρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρόην Ἀλκείδης προσηγορεύετο. κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν⁶ ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἕτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν⁷, καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

Notas: 1. Aoristo de συμβαίνω. 2. Infinitivo de aoristo de μαίνω. 3. Infinitivo de aoristo de ἐμβάλλω. 4. Participio de aoristo de παραγίνομαι. 5. Lleva el complemento en genitivo. 6. Tema de aoristo de λέγω. 7. Infinitivo de futuro de ἐπιτέλλω.

Glosario

ἀθάνατος-ον: inmortal

ἄθλον-ου, το: trabajo

Ἀλκείδης -ου ὁ: Alcides (= Heracles)

δέκα: diez

Δελφοί – ὦν, οἱ: Delfos

δύο-δυοῖν: dos

δώδεκα: doce

εἶμί: ser, estar

ἐμβάλλω: echar, arrojar

ἐπιτάσσω (-ττω): mandar, encargar

ἐπιτέλλω: ordenar, mandar

ἔτος-ους, τό: año

Εὐρυσθεύς -έως ὁ: Euristeo

ἔχω: tener

ζῆλος-ου, ὁ: celos

Ἴηρα -ας, ἡ: Hera

Ἴηρακλῆς -έους, ὁ: Heracles

θεός-οῦ, ὁ: dios

Θέσπιος -ου ὁ: Tespio (hijo de Erecteo)

ἴδιος-α-ον: propio

Ἴφικλῆς -έους: Ificles (hermano de Heracles)

καθαίρω: purificar, limpiar

καταδικάζω: condenar

κατοικέω: habitar, vivir

λατρεύω: servir de siervo

λέγω: decir, contar

μαίνω: enloquecer

μάχη-ης, η: batalla

Μεγάρων -ας, ἡ: Megara (esposa de Heracles)

Μινύαι -ῶν, οἱ: Los minios (tribu eólica)

παῖς-παιδός, ὁ, ἡ: hijo -a

παραγίνομαι: estar presente, presentarse

Πυθία -ας, ἡ: La Pitia (sacerdotisa de Apolo)

προσαγορεύω: llamar

πρόην: antes

πρῶτον: primeramente, en primer lugar

πυνθάνομαι: preguntar

πῦρ-πυρός, τό: fuego

συμβαίνω: suceder, resultar

συντελέω: completar, cumplir

Τίρυνς -υνθος, ἡ: Tirinto (ciudad de la Argólida)

φημί: decir

φύγη-ης, ἡ: huida, destierro

Sexto trabajo de Heracles: las aves del lago Estínfalo

Ἄπολλόδωρος Βιβλιοθήκη (II 5, 6)

ἕκτον ἐπέταξεν¹ ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι². ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη· εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι³. ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ⁴, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν⁵ αὐτῷ Ἀθηνᾶ παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα⁶. ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνίπταντο⁷, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

Notas: 1. Aoristo de ἐπιτάσσω. 2. Infinitivo de aoristo de ἐκδιῶκω. 3. Participio de perfecto de δεῖδω. 4. Aoristo de subjuntivo de ἐκβάλλω. 5. 3ª plural del presente de indicativo de δίδωμι. 6. Participio de aoristo de λαμβάνω. 7. Aoristo de ἀνα-ίπτειμι = ἀναπέτομαι.

Glosario

Ἀθηνᾶ -ας, ἡ: Atenea	λαμβάνω: tomar, coger
ἄθλον-ου, το: trabajo	λέγω: decir, contar
ἀμηχανέω: carecer (Gen.), estar perplejo	λίμνη-ης, ἡ: lago, laguna, estanque
ἀναπέτομαι: volar	λύκος-ου, ὁ: lobo
ἀρπαγή-ῆς, ἡ: robo, rapto	ὄρνις-ιθος, ὁ, ἡ: pájaro, ave
ἄπλετος-ον: inmenso	ὄρος-ους, τό: montaña, monte
Ἀρκαδία -ας, ἡ: Arcadia (región del Peloponeso)	παράκειμαι: estar junto a
δεῖδω: temer	πόλις-εως, ἡ: ciudad
δέος-ους, τό: miedo, temor	πολύς-πολλή-πολύ: mucho
δίδωμι: dar, conceder	Στυμφαλὶς, -ιδος: de Estínfalo
δοῦπος-ου, ὁ: resonancia, estrépito	Στυμφάλος -ου, ἡ: Estínfalo
εἰμί: ser, estar, haber, existir, hallarse	συμφεύγω: huir con otro
ἐκβάλλω: echar fuera (de +Gen.), arrojar	συνηρεφῆς- ἑς: enteramente cubierto de
ἐκδιῶκω: expulsar	τοξεύω: disparar con el arco
ἕκτος-η-ον: sexto	τρόπος-ου, ὁ: manera, modo
ἐπιτάσσω (-ττω): decretar, mandar	ὕλη-ης, ἡ : bosque
Ἡρακλῆς -έους, ὁ: Heracles	ὑπομένω: soportar, resistir
Ἡφαίστος -ου, ὁ: Hefesto	φοβέω: espantar
κρόταλον -ον τό: castañuela, crótalo	χαλκός-οῦ, ὁ: bronce
κρούω: golpear, pegar	

αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἢ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες¹ αὐτὰς ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας συνευνάζοντο αὐταῖς. ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἄνδρας φονεύουσι. μόνη² δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατουμένη τῇ Λήμνῳ μίσγονται ταῖς γυναιξίν. Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται.

Notas: 1 γήμαντες: participio de aoristo de γαμέω sustantivado; tradúzcase por "marido". 2 μόνη: predicativo.

Glosario

αἰχμαλωτίς -ίδος, cautiva	Lemnos
άνήρ-άνδρός hombre, esposo	Λήμνος-ου Lemnos, isla griega
ἀτιμάζω despreciar, tratar despectivamente	μίσγομαι mezclarse, tener relaciones sexuales
Αφροδίτη-ης Afrodita	(con alguien + Dat.)
γυναικοκρατέομαι ser gobernado por mujeres	μόνος-η-ον solo, único, aislado
γυνή, γυναικός, mujer, esposa	πατήρ, πατρός padre
δυσσομία-ας, mal olor	πλησίον cerca
ἐμβάλλω echar, arrojar hacia dentro	προσέχω dirigir, guiar
Θράκη-ης Tracia	συνευνάζομαι unirse a
Θόας-αντος Thoante	σώζω guardar, mantener, salvar
κρύβω ocultar	τίμαω honrar
Ἰάσων-ονος Jasón	τότε entonces
λαμβάνω coger, tomar	Ὑψιπύλη- ης Hipsípila
Λήμνιαι-ων Lemnias, naturales de la isla de	φονεύω ser asesino, matar

Sísifo

Ἀπολόδοτος Βιβλιοθήκη (Α 9,3)

Σίσυφος δὲ ὁ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον γαμῆι Μερόπην τὴν Ἄτλαντος. ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ᾧ παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγεννήθη, ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν. κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄιδου πέτρον ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν θέλων· οὗτος δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπίσω. τίνει δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἄσωποῦ θυγατέρα Αἴγιναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἄσωπῶ μνηῦσαι¹ ζητοῦντι λέγεται.

Notas: 1 μνηῦσαι: el sujeto del infinitivo es Sísifo.

Glosario

Αἴγινα, ης Egina	κολάζω [MED.] castigar
Ἄιδης, ου Hades	Κόρινθος, ου Corinto
Αἰόλος,ου Eolo, dios del viento	κρύφα a escondidas
ἀρπάζω robar, quitar, arrebatar,	κτείνω matar
Ἄσωπος,οῦ Esopo,	κτίζω edificar, fundar
Ἄτλαντης, ου Atlante	λέγω decir, hablar,
Βελλεροφόντης, ου Belerofonte	Μερόπη, ης Mérope
γαμέω casarse con (γυναῖκα una mujer)	μηνίω enojarse
γίγνομαι nacer	μηνύω indicar, dar a conocer
Γλαῦκος , ου Glauco	παῖς-παιδός hijo -a, niño -a, muchacho-a,
δίκη,ης justicia, castigo	esclavo
διό por lo cual	πέτρος-ου piedra, roca
Εὐρυμέδης , ου Eurimedes	πυρίνους-ουν que respira fuego
Ἐφύρα, ας Éfira	Σίσυφος, ου Sísifo
Ζεός, Διός Zeus	ὑπερβάλλω lanzar más allá
ζητέω buscar	χείρ-χειρός mano
θυγάτηρ-τρός hija	Χίμαιρα, ας Quimera
κατοικέω habitar	
κεφαλή-ῆς cabeza	